

X

1482 ee7

EPISTOLA POLITICA

A D

VOLUMNUM.

EPISTOLA POLITICA

A. D.

VOLUMINUM

AN
EPISTLE
K

ON THE

TIMES

A

POEM

LONDON

Printed for the AUTHOR, and Sold by S. BLADON, in Paternoster-Row, and C. PARKER, in New Bond-Street.

AN
EPISTLE
ON THE

TIES

A
POEM

LONDON

Printed for the Author, and sold by S. BARNES, in Paternoster-Row, and C. KILGIBBY, in New Bond Street.

EPISTOLA POLITICA

A D

VOLUMNUM.

UI fit ut instabiles veluti vaga murmura venti,
 Q Anglorum fluitent ita mentes, ut sibi nunc hæc,
 Et nunc illa petant, nunquam consistere possint.

Hinc densi glomerant Patriæ quos gloria turbat,
 Et totum querulis cælum clamoribus implent.

Urget amor veri, pro libertate paratos,
 Si quem forte roges, mortem profitentur obire.

Nec minus inde pari gaudent certamine R - - is
 Quos sincerus amor, virtus, ceu splendida passim

Dona tenent: alios fane mens conscia recti,

Nec

Nec dictis unquam vincenda minacibus urget.
 Infractas Illi leges, violata queruntur
 Jura, olim navis stabilita parentibus, atque
 Ipsorum immerito dudum signata cruore.
 Hi violata negant pariter. sed quid moror? acri
 Pectore te cerno, suavis Volumne, petentem,
 Quid sibi tanta velit populi dementia? namque,
 Cum cupiant eadem variis clamoribus ambo,
 Cur sic oppositis divelli partibus? Ergo
 Jam prima rerum ducens ab origine pergam
 Mirandæ cladis veras exponere causas.
 Jam longos septem regnarant bella per annos,
 Et late humano cernebant sidera terram
 Sanguine perfusam: totum victoribus orbem
 Armis terruerant invicto corde Britanni,
 Strataque complerat surgentem Gallia famam.
 Nec minus interea regnabat Georgius æquis,
 Cunctis, et merito, dilectus, legibus, omni
 Fraude carens, illud semperque intentus ad unum,
 Civibus acceptis ne corde parentibus unquam,
 Quid

Quid duri eveniat: pacem bonus Ille volebat;
 Nec sibi jam Regnum mage crescere morte fuorum
 Barbarus optabat; cæcum placare furorẽ
 Decertans potius, vesanaque pectora mulcens.
 At veluti immanem rabidi cum dentibus aprum
 Conspexere canes, campoque sequuntur aperto,
 Hinc atque inde lieet jaceant quos morsibus ille
 Dejecit fugiens, minitentur et horrida mortem
 Lumina, non igitur per mille pericula currunt
 Segnius, exhaustum donec mordacibus aprum
 Dentibus abscindant, laniataque viscera nudent;
 Haud aliter sævis furibundi cordibus Angli
 Bella ciere petunt, fractosque extinguere Gallos.

Hoc inter domitus magna Ludovicus ab aula
 Legatos mittit Proceres, qui munera donent,
 Paceque firmata certent absolvere bellum.
 Anglorum Regi quas armis vicerit urbes
 Quasdam cedentes, reliquas cum pace reposcunt.

Non ita belligeraolvebant mente Britanni,
 Pluribus amissis necquicquam ducibus, atque
 San-

Sanguine perfuso fratrum, ni victa superfint,
 Et tanti maneant emptæ victoribus urbes.
 Ast heu (causa mali nimium sæcunda Parenti
 Immerito gentis,) Proceres R - x G - - - s ad se
 Conciliumque vocat, quænam responsa darentur
 Hostibus; an pacem donare petentibus ultro,
 Sive per incerti præstet discrimina belli
 Fortunam tentare magis R - - el - - s inde.
 Mittitur infelix, cui belli summa potestas
 Credita, dum rebus sapienter consulat Anglis.
 Hic vero ceu fraude malus, ceu dira cupido
 Nummorum tenuit, quis enim cognoverit istud,
 Cum faicnus tanta possit celarier arte,
 Nec satis incertæ tutum confidere famæ?
 Et si victores liceat dare jura petenti
 Quælibet exoptant populo tamen omnia reddit,
 Accipit et pacis quas offert Gallia leges.
 Hinc dolor, inde malî multum fatalis origo.
 Sævit atrox animis, abjectumque undique Vulgus
 Condemnant foedus, ducum quo sanguis inultus
 Fusus

Fusus erat: strictis ipsum mucronibus ardent
 Legatum mactare: omnes it fama per agros
 Corruptum pretio dictisque ingentibus, auri
 Venundasse suam magno pro pondere gentem.
 Addunt et socios Proceres, quibus magnus honores
 Rex et opes dederat, fideles ratus amicos,
 Et quibus Plebis amor commissaque gloria majus
 Reddebat facinus. Talis per Regna vagatur
 Rumor, et incertum quamvis num vera loquatur
 Fama, tamen mentes quoniam vindicta replevit,
 Haud potius accensum populi placare furorem;
 Et merito: Quid enim? puta non venundarit, atqui
 Cur cessasse decus, mercedem sanguinis, omnes
 Incassos fœda reddendo pace labores;
 Cum posset victis dominari Gentibus, atque
 Anglorum Imperio domitas adjungere terras?
 Hinc Rex -- in exonerat maledictis vulgus iniquum,
 Qui luit indignas Procerum pro crimine pœnas;
 Namque diu monitis aurem præbere benignam
 Sætus, et illorum, veluti sapientia credens,

Consiliis usus, facilem præsentibus actis
 Consensum dederat, fatalem fœdere certo
 Confirmans pacem, sibi quam R - - l - - us æquam
 Monstrarat. quid enim justum non possit haberi
 Quod mens aut animi defendit sæva cupido?
 Quam miser est igitur Gentis qui Rector habenas
 Sorte tenet, fidis usquam privatus amicis!
 Cui veri nunquam cernendi grata potestas
 Luminibus propriis; deceptus at arte suorum,
 Qui sibi non patriæ quærunt præstare dolosis
 Commoda consiliis, animo dum messis inhæret
 Aurea, sanguineis exacta laboribus omnis
 Clamantis populi, quo Regna frequenter ad imum
 Duxerunt statum, multo discrimine Regis.
 Ira subit passim mentes, et murmura latè
 Augentur, posito clamoribus ora timore
 Assiduis resonant, chartæ nec parcitur, atros
 Astacuunt subito calamos, implentque veneno,
 Quotidieque novum promit vindicta furorem.

Ast omnes longe præcedit W - l - - ius heros,

Ingenio

Ingenio præstans, utinam et sapientia mentem
 Rexisset pariter, scriptisque minacibus audax.
 Infuetos primum graviter lacerare Ministros
 Incipit, incolumisque diu per plura vagatur
 Crimina : Nummorum perversos edocet usus,
 Eximiisque viris meriti quod præmia defint:
 Majoremque habeant quam virtus crimina laudem.
 Tum sanctas populi leges violarier, ejus
 Concilium infanda corrumpi sæpius arte,
 Et neglecta diu deplorat commoda gentis.

Scripserat et sospes, ideoque audacia mente
 Augetur pariter, nec enim non falsa loquenti
 Obstasset quisquam; placidum sed denique R -- m
 Aggreditur demens, propriæ dum falsa parenti
 Objicit, et populi pro veris spargit ineptos
 Rumores, inhians dum plebs capit avida, semper
 Gaudens imperio resistere, dumque protervum
 Scriptorem unanimi tollunt ad fidera voce.

Ast ubi sermonem R -- s de more quotannis
 Quem profert, curæ mandans sua Regna Senatus,

Decerpfit temere, læſique ita Principis atrum
 Admiſit crimen, patriæ ceu proditor eſſet,
 Vi capiunt proceres, memores nec juris in cedem
 Illius irrumpunt, corpusque et ſcriptaprehendunt.
 Non tamen Hic paſſus; patriæ ſed legibus uſus,
 Audax irato dimitti a Judice poſcit
 Cumque negare nequit, prodit de carcere victor,
 Succellu et lætis populi clamoribus altus.
 Sed rurfus ſcribens, et deteriora, vocatus
 In jus eſt iterum, longaue a Judice pæna
 Mulctatus, rurfumque inamæno in carcere clauſus.
 Sed non quæ cives inter jam flamma coorta eſt
 Sic ſedatur atrox, vindictaque pectora major
 Urit amicorum: jam turba frequentior ardet
 Eripere e vinclis, manibusque evellere vinctum.
 Jamque locum audaci cingunt fortique corona
 Plebs infana, furens animo, R -- que minantur.
 Inde Magiſtratus proprio de munere verbis
 Hortari multis, iterumque iterumque monere:
 Denique cum nil voce valent, et ad arma recurrunt,
 Inque

Inque suos ducunt commissa sibi agmina cives.

Cæduntur quidam, magnis et laudibus alti

Extollunt Proceres, R - - isque in nomine fratrum

Interfectores: lugent dum tristia matres

Funera natorum, propriis in mænibus, atque

Immerita, ætatis medio, sic morte cadentes.

Hinc furor ingeminat populi, simul undique cætus

Acciri, quid agant; lectus nam jure Senator

Careere conclusus, nec non suffragia spreta,

Parteque plus media gentis rejecta Senatus

Urgebant animos. Trinobantibus inde jubetur

Alter ut illorum legatur voce; sed illi

Infansi obfistunt, animum mutare negantes,

Et cum jurè queant, eadem quoque vota remittunt.

Tum vero reliquos invasit cæca Tribunos

Ira, acuunt animos, quærunt num talibus unquam

Jura finant rebus vocem depellere plebis,

Atque iterum expellunt lectum, neque posse reverti

Decretis faciunt propriis, dein cui vox plurima firmant,

Inque alto sedem dubio dant jure Senatu.

Jam

Jam vero iratae tolluntur Gentis ad astra
 Murmura suplicibus onerant nunc undique R - - m
 Conferti votis, æquumque Urbs singula poscit.
 At Procerum monitis fretus R - x, murmura spernens
 Negligit, ingeminans, iterumque iterumque queruntur;
 Sed quæ prima stetit menti sententia Princeps,
 Hanc, justam veluti decernens, corde tuetur;
 Et licet inde minis conentur, et inde furentis
 Belli civilis subito terrore movere,
 Haud tamen arma, minæ, ceu mille pericula turbant,
 Conscius ut recti, cives dum credit amicos
 At ceu quæ medio in pelago stans ardua rupes,
 Dumque fremunt venti vastos dumque æquora fluctus
 Horrida perpetuo sævo cum murmure volvunt,
 Hæc immota manet, semperque refracta retrorsum
 Unda recedit amens, necquicquam aggressa; benignus
 Haud ali iratam tolerat R - x robore plebem.

Jamque optata dies aderat volventibus annis,
 Qua populo rursus plebeius carcere ab atro
 Reddendus, multum cunctis gaudentibus Heros.
 Plurima

Plurima venturam jamdudum penna sonarat,
 Gaudia præveniens plebis, dum littore ab omni
 Munera captivo mittuntur, pignus amoris,
 Quotquot alunt cæli diversa in parte volucres,
 Aut profert pelagus vasto de gurgite pisces.
 Et dum jura volunt puniri crimen, et ipso
 Crescit ei multo de carcere gloria major.
 Hora venit tandem, media cui nocte fenestræ
 Luce coruscanti passim gratulantur ovantes.
 Undique concurrit lætum præcordia Vulgus,
 Heroisque sui tollunt ad fidera nomen,
 Incensi rabie mentes validoque Lyæo.
 Tum R - - m invasit subito R - - isque Ministros
 Molestus per corda timor, ne liber ab ipsis
 Sumere tentaret longo pro carcere pænas,
 Præcipue auxilium sibi cum tot millia ferrent,
 Quos furor atque diu male ficta injuria R - - is
 Urgebat: trepidant, rursusque per ora cucurrit
 Armorum strepitus, dirique infania belli.
 W - l - ius hic domitus, Princeps depellitur inde,

Et

Et quæ quisque timet passim dispergit ut æqua.
At populi interea longe prudentius Heros
Volvebat, lætamque timens ne inglorius urbem
Turbaret, tacitus fragrantia rura petivit,
Sollicitaque procū gaudebat ab urbe vocari.
Jamque Magistratum propriis quem a civibus olim
Sumpserat, incolumis, nullisque negantibus, implet
Non tamen idcirco cessarunt murmura plebis,
At dolor infixu manet alto in corde Tribuni
Ejecti, rursūque rogant dissolvere omnem,
Sæpius ut quondam, mansueto a R -- e Senatum.
His obstant Proceres, duplexque ita factio gentem
Exagitat, populo multum nocitura per agros
Dum legis flores, dumque ardua culmina scandis
Ridentis fundi, nostræ Volumne Camenæ
Vive memor, ludosque inter nunc otia ruris
Quid valeant, præsens doceat discordia rerum.

FINIS

